

Høringsvar fra Oslo og Akershus Rytterkrets (OARK), vedrørende mulige endringer i stevnestruktur

Om høringen

Oslo Akershus Rytterkrets (OARK) takker for muligheten til å komme med innspill til Norges Rytterforbund sitt videre arbeid med mulige endringer i stevnestrukturen, som er et av tiltakene under målsettingen om flere og bedre arrangementer for medlemmene under satsningsområdet for gode rideklubber og økt rekruttering – jf. Rytterpolitisk dokument 2023-2027. OARK representerer per dags dato 45 hestesport- og rideklubber som igjen representerer et bredt spekter av grener og nivåer. Sammen med klubbene har vi gått gjennom de utfordringene vi møter på innad i kretsen, samt hvilke tanker vi har til konkrete løsninger for videre arbeid.

På et overordnet nivå

I høringen vises det til rytterpolitisk dokument 2023-2027. Vi svarer ut spørsmålene fra høringen nedenfor, men oppsummerer våre mest sentrale anbefalinger her:

Rideklubbene eksisterer ikke i et vakuum. Det er viktig med et styrket samarbeid mellom kommunene/bydelene og rideklubbene. Vi ber forbundet om å oppfordre til en bystyremelding som tydeliggjør hvordan kommunen/bydelen skal og vil støtte oppunder rideklubbenes arbeid for økt deltagelse blant barn og unge.

Det er viktig at by- og anleggsutvikling ivaretar de anleggene som fremdeles eksisterer i kretsen, samt legger til rette for en videreutvikling der behovene er størst og der klubbene viser en egen evne til å skape et tilbud som er tilgjengelig for alle.

Frivillig innsats er grunnmuren i arbeidet for å arrangere og gjennomføre gode stevner/opprettholde aktivitet. Dyrtid og tidsklemma er utfordringer alle sliter med og som påvirker de frivillige ressursene som er der ute. I tillegg til at forbundet jobber for å bedre offentlig finansiering av hestesportsanlegg og drift av anleggene (iht. rytterpolitisk dokument), er det ønskelig at forbundet jobber for at statlige driftstilskudd til idrettslag/-foreninger også skal tilpasses norsk ryttersport/rideklubber i Norge. Vi håper forbundet kan lede an det politiske arbeidet for å få opp bedre støtteordninger til klubbene.

Når det gjelder økt rekruttering mener vi det er sentralt å trekke frem rideskolene. Kun i 2024 har vi registrert om lag 15 rideskoler som har lagt ned på Østlandet. Det er gjennomgående for disse rideskolene at økonomien ikke strekker til eller at

leieavtalen med gårdseier ikke har blitt fornyet. Vi ser på dette som veldig alvorlig for ryttersportens fremtid da rideskoler ikke bare er en viktig arena for rekruttering til sporten, men det er en arena som tilgjengeliggjør hesten til flere og som kan vise hvor stor verdi hesten har for samfunnet. Vi håper at dere i arbeidet med rytterpolitisk dokument fremover kan sette av større ressurser til rideskolene slik at vi kan fortsette rekrutteringen av rytterspirer.

Forslag til mulige endringer

I det følgende vil vi komme med våre innspill til de mulige endringene i stevnestrukturen som ble foreslått i høringen. Vi gjør oppmerksom på at enkelte svar vil gå igjen under flere punkter, da med noe ulik vinkling.

1. Stevnestruktur som fører til redusert transportbehov.

Spørsmål 1: hvilke endringer i stevnestrukturen foreslår dere for å få til økt regional aktivitet og kortere reisevei?

Et forslag er å opprette en egen dokument-bank hvor man kan legge ut godkjente banetegninger og programmer. Dette for å minske reisevei for spesielt teknisk personell der det er mangel på teknisk personell lokalt/regionalt. Gjelder hovedsakelig kjøring i vårt tilfelle.

Vi opplever at det er mye prat om ridebanebunner og anlegg hos de enkelte arrangørene. Dette er et problem flere trekker frem og rykter er alltid vanskelig å håndtere. Vårt forslag her er å innføre en sertifiseringsordning for arrangører slik at de har noe å vise til når de setter opp stevner. Det vil også gjøre det trygt for ryttere å dra ut på stevner når de kan se at anlegget har en viss standard. En slik sertifisering vil også fremme god hestevelferd og bevissthet rundt blant annet underlaget vi rir på.

Tiltak som kan bidra til å bygge opp aktiviteten i nærmiljøet:

- i) opprette en ny stevnekategori: R-stevne (regional-stevne)
- ii) åpne opp for å ha flere K/UK-klasser på D-stevner
- iii) Stimulere til økt klubbsamarbeid med å arrangere nabolagstevner med egne cuper

2. Økt differensiering av startavgifter mellom stevner i de ulike kategoriene, slik at stevner på lavere nivå blir vesentlig rimeligere enn stevner på høyere nivå.

Spørsmål 2: hvordan bør en slik differensiering være slik at man sikrer en rimeligere inngang til sporten?

Først og fremst er det ikke det enkelte stevne i seg selv som utgjør den største kostnaden, det er kombinasjonen av flere elementer gjennom stevnesesongen - spesielt for dem som starter regelmessig. Det vi ønsker at forbundet skal se nærmere på er derfor muligheten for å redusere kostnadene jevnt over i flere ledd, herunder sette ned prisen/flere differensieringer på på heste- og rytterlisensen.

Kretsen og de underliggende klubbene erfarer også at selve startavgiften på stevne settes på et nivå som gjør det mulig for klubbene å holde sine stevnereskap i balanse. Det er få som profiterer på stevnet (utover kiosksalg ol.) og det nivået startavgiften ligger på i dag er den summen klubbene må få inn for at de ikke skal gå i stort minus etter å ha gjennomført stevner. Dersom forbundet ser for seg å sette ned prisnivået på startavgiftene ønsker vi at det samtidig settes inn andre tiltak for å hjelpe på klubbenes økonomi.

For å sikre rimelige startavgifter uten at det skal gå for mye utover de enkelte klubbenes økonomi, vil vi her trekke frem viktigheten av tilgjengelige og gode anlegg i Oslo og Akershus.

En av de største utfordringene som OARK sine klubber trekker frem er konkurransen fra nærliggende krets, med profesjonelle aktører som nærmest ender opp med et monopol på de startende. Dermed blir det for få ekvipasjer til start hos våre klubber og prisene må opp for å dekke kostnadene, som igjen fører til færre ekvipasjer. Dette er en veldig dårlig spiral og det er derfor vi ønsker at forbundet skal kunne gå inn med et større overblikk for å regulere stevner på tvers av kretser. Slik det er på vei nå går det mot dårlige tider for selv de mellomstore klubbene som i utgangspunktet har gode og attraktive anlegg.

3. Kvalifisering skal både inneholde krav til nivå og stevnekategori.

Spørsmål 3: hvordan bør en slik kvalifisering settes slik at man ivaretar både mindre transport (bedre hestevelferd og mindre fotavtrykk), en bedre utdanning av rytter/kurs i forhold til progresjon, samt stimulere til en bredere geografisk fordeling av stevneaktiviteten og ivareta klubbens økonomi ved arrangement

De klubbene som har egen rideskole eller som samarbeider tett med en rideskole, har stort sett gode rutiner for kvalifisering blant sine rideskoleekvipasjer. Flere trekker frem at det stilles krav til et gitt antall stevner på hjemmebane og på klubbstevner, før de kan få starte D-stevner og deretter avansere med stevner utenfor egen stall/lokalt.

En utfordring med å sette slike kvalifiseringer som standarden er selvfølgelig knyttet opp mot at ikke hver klubb har tilgang på nok (aktive) medlemmer eller gode/store nok anlegg hvor det er mulig å gjennomføre stevner på hjemmebane. Her ser vi at det er et behov for å få til bedre samarbeid mellom klubber som ligger i nærheten av hverandre. Det hadde vært en fordel om forbundet kunne lagt til rette for, samt oppfordret til, tettere samarbeid på tvers av klubber.

Som et alternativ til kvalifisering på lavt nivå, er det ønskelig at forbundet ser på flere arenaer for kompetanseheving og opplæring blant ryttere som ønsker å starte stevner. Det foreslås også her at forbundet oppretter en kunnskapsbank med informasjon og veiledere for hva man kan oppleve på stevnearenaen slik at flere kan stille forberedt - selv de som ikke har mulighet til å få trent på lignende situasjoner hjemme.

Videre foreslår vi å utvide Grønt Kort ordningen, og vårt forslag er å legge til en del to. Denne delen bør kunne gjennomføres etter at man har for eksempel startet et D-stevne. Vi ser for oss at det da vil komme en del to/en modul hvor man går gjennom "do's and don't's" på stevneplassen, i tillegg til en mer grensespesifikk rideprøve (eventuelt vise til oppnådde resultater).

Vi tror det er vanskelig å begrense hvor mye og hvor langt folk reiser. Vi tror det er viktigere å spre kunnskap om hvorfor man bør reise mindre informere om hvorfor man bør begrense reisingen.

4. Innføre aldersbestemt premiering.

Spørsmål 4: hvordan kan man ivareta aldersbestemt premiering i klasser som består av både barn, ungdommer og voksne?

Vi ser at det er ulike erfaringer blant klubbene og medlemmene innad i kretsen når det kommer til å starte stevner på tvers av aldersgrupper. Noen trekker frem de barna som finner det mer motiverende å ha muligheten til å vinne over de voksne og at dette blir sett på som noe av det fine med denne sporten, mens andre trekker frem at det har vært problematisk for de yngste å konkurrere mot de voksne og at de har løst det med å dele inn egne stevner. Vi opplever at klubbene kjenner sine medlemmer godt og evner å tilpasse sine stevner etter deres ønsker og behov.

Det er likevel enkelte momenter vi ønsker å trekke frem til vurdering:

- i) Hestens alder. Vårt forslag er at det skal komme flere programmer for unghester fra LD-nivå.
- ii) Ekvipasjer som tidligere har oppnådd en viss prosent/poengsum i klassen bør ikke kunne starte klasser på samme nivå eller lavere. Her ser vi for oss enten en tydeliggjøring av allerede eksisterende krav eller en enklere måte for arrangører å finne frem til ekvipasjens tidligere prestasjoner.

iii) Innføre flere cuper hvor man kan konkurrere i samme klasse på tvers av aldersgrupper, og samtidig konkurrere med jevnaldrende. Dersom det allerede er flere cuper for ungdommen og for de eldre, bør disse synliggjøres.

5. NRYF må ha mulighet til å regulere tidsrammen for gjennomføring av stevnedager.

Spørsmål 5: hvordan kan man regulere dette slik at man ivaretar både klubbens ønske om et attraktivt stevne, samtidig som man også ivaretar spørsmålene om klimafotavtrykk (lang reisevei), frivilligheten, teknisk personells deltagelse og ungerytters utfordring med fravær fra skole?

Her har vi også samlet enkelte momenter til vurdering:

- i) For å ivareta barn og unges skolegang bør det settes begrensninger/føringer på hvilke nivåer som settes opp på hverdager.
- ii) Videre kan det med fordel planlegges større stevner over flere dager til langhelger mellom skoleferier/følge skoleruta i større grad. Da øker man sannsynligheten for at barn/unge ikke trenger å ta ut mer fri enn det de har.
- iii) Forbundet bør ta større ansvar for å følge med på de områdene der det avholdes mange og store stevner. Per nå er det en like stor utfordring med stevner tett på hverandre mellom kretser som grenser til hverandre, som det er innad i kretsen. Se videre utdypning under svaret på neste spørsmål.
- iv) Men det er en balansegang. For mye kontroll og begrensninger kan føre til at flere reiser utenlands for å konkurrere fordi det blir mer attraktivt der.

6. Regulere klubbens mulighet til å slå sammen stevnekategorier.

Spørsmål 6: Hvordan kan man regulere dette og samtidig ivareta klubbens økonomi ved arrangement?

Det er ønskelig at forbundet er tettere på fordelingen av D-stevner, i tillegg til L- og E-stevner. Slik utviklingen er nå vil enkelte klubber/anlegg utvikle nærmest monopol på de store stevnene og flest deltakere. Vi ser for oss at forbundet kan gå inn og sette et tak på antall stevner og antall stevnedager, slik at flere klubber har muligheten til å arrangere stevner hos seg. Det er utelukkende foredeler ved at flere klubber får arrangere gode stevner hos seg; flere aktører å spille på, bedre rekruttering, flere trygge arrangører og deltakere som har muligheten til å opparbeide seg erfaring og kompetanse, osv.

Spesielt ønsker vi å trekke frem viktigheten av at det ikke er noen få klubber/arrangører som får lov til å vokse seg større og større, på bekostning av andre klubber/aktører og frivilligheten. Styrking av frivilligheten er essensiell for å drive sporten videre. Til tross for at hestesporten er stor i Norge er den fremdeles i en relativt sårbar posisjon. Vi trenger mangfoldet av klubber. Dersom vi har få å spille på

er vi spesielt utsatt ved sykdom og andre kriser, dette så vi blant annet tidligere i år i forbindelse med Salmonellautbruddet.

Vi ser også at det generelt har blitt mer kostbart å arrangere D-stevner og flere av våre klubber ser seg nødt til å heller fokusere på klubbstevner og UK-stevner fra neste år av. Etter oppdaterte retningslinjer har UK-stevner blitt dyrere å arrangere slik at flere velger å holde seg på klubbnivå eller gå rett til D-stevner. Dette opplever vi som veldig trist da det er en stor verdi i å samle nærliggende klubber og gå sammen for å arrangere gode stevner. UK-stevner er gunstige for miljøet, for erfaringsdeling, for utdanning av ferske stevnearrangører så vel som ferske ekvipasjer, og for å opprettholde en kvalifiseringsskala.

7. Utvikle egne konkurransekonsepter for barn*.

Spørsmål 7: hvilke typer konkurransekonsepter appellerer til deres unge medlemmer? Er det et ønske om nye bedømmingsformer innen de eksisterende grenene eller er det et ønske om andre konkurranseformer (f.eks. ulike lagkonkurranser, kombinert av flere grener, selvutviklingskonkurranser osv.)?

Vi ønsker å fremme forslagene:

i) å innføre en "ideal-tid" i sprangklassene. Dette mener vi kan bidra til å øke hestevelferden i sprangen hvor flere fokuserer på å jobbe mot en ideal tid, hvor man kan sette opp egne konkurranser med å ri den samme tiden flere stevner på rad, man kan få økt fokus på gode rideveier og holdbare hester ved å redusere noe av fartsfokuset.

ii) stevner og cupper som kombinerer sprang og dressur, som løfter frem mer allsidig ridning.

iii) lagkonkurranse i sprang (gjerning også andre grener) hvor man blir satt på lag med en tilfeldig annen rytter. Dette har blitt testet i vår krets hos Bærum rideklubb og de opplevde det som en kjempe suksess. Skaper flere gode minner og mer samhold, går litt vekk fra den mer individualistiske siden av sporten vår. Spesielt gunstig for utviklingen til de yngre rytterne.

iv) opprette egne programmer som kombinerer øvelser fra flere grener. For eksempel en kombinasjon av dressur og western trail, eller dressurøvelser med noen få hinder. Fokuset kan være på rytterens balanse og mer mot lek og moro.

Til slutt: Feil og stil bør revideres. Her sikter vi til både programmene og til bedømmningen. Vi erfarer at det er alt for stort sprik i hvordan Feil og stil bedømmes, i tillegg til at programmene i seg selv er for omfattende og tidkrevende (noe som igjen påvirker kvaliteten på bedømmningen og tilbakemeldingene).